

Kooste

XX Valtakunnalliset haavapäivät 2.-3.2.2017 Helsinki

Haavapäivät ovat aina odotettu koulutustapahtuma jota odottaa innolla. Tänä vuonna paikkana oli Paasitorni ja teemana ”Helmiä ja nostalgiaa”. Omalla kohdallani tunne olikin nostalginen kun saavuin Paasitorniin. Muistan kun lähes 20 vuotta sitten osallistuin ensimmäisille Haavapäivilleni ja paikkana oli silloinkin Paasitorni. Olin silloisessa työpaikassani sairaanhoitajana juuri saanut vastuualueekseni vuodeosaston haavahoidon. Siitä koulutuksesta sain todella kipinän ja jatkuvan kiinnostuksen haavahoitoon ja oman osaamisen kehittämiseen.

Tänä vuonna, kuten Haavapäivillä aina, ohjelma tarjosi ”helmiä” ollen kattava ja monipuolinen. Saimme kuulla eri luennoitsijoiden painottavan etiologian ja tutkimusten tärkeyttä oikean diagnoosin varmistamiseksi jotta haavaa voitaisiin hoitaa asianmukaisesti.

Eri asiantuntijoiden luennot antoivat hyvän kokonaiskuvan aiheista ja kaikkien luennot olivat hyvin valmisteltuja ja esitettyjä. Erityisesti mieleeni jäivät luennot jotka käsittelivät haavojen syntyä kun taustalla on jokin harvinaisempi sairaus. Kuvamateriaali luentojen yhteydessä antaa aina enemmän sisältöä esitykseen ja kuuntelijalle paremman kokonaiskuvan aiheesta. Niin oli näissäkin luennoissa. Saimme myös kuulla mielenkiintoisen luennon haavahoidon uusimmista erikoisuuksista ja aavistuksen siitä miten haavahoito jatkossa kehittyy.

Näytteilleasettajat ovat myös aina Haavapäivien ehdoton suosikkini. Tänäkin vuonna heitä oli useita mukana. Ständejä kierrellessä kuulee ja näkee aina jotain uutta. Oma työtä ajatellen eri tuotteiden edustajilta saa lisätietoa tuotteista ja käyttöindikaatioista. Vaikka kaikki tuotteet eivät olekaan oman työpaikan käytössä, on silti mielenkiintoista nähdä mitä kaikkea on olemassa.

Lopuksi haluan kiittää Suomen Haavanhoitoyhdistys ry:tä joka myöntämänsä apurahan ansiosta mahdollisti osallistumiseni koulutustapahtumaan.

Outi Lehto

Sairaanhoitaja, sis.kir/AMK